

1. O duhovnoj razini

Fundacija za istraživanje duhovne znanosti (SSRF-Spiritual Science Research Foundation) terminom „duhovna razina“ opisuje duhovnu zrelost ili duhovni kapacitet neke osobe. Koristi se kao ljestvica za određivanje duhovnog rasta i daje nam orijentaciju dokle smo stigli na svom duhovnom putovanju. Što je viša duhovna razina kod neke osobe, to je i veća količina manifestiranog Božjeg principa kod nje.

2. Skala duhovne razine

Fundacija za istraživanje duhovne znanosti (SSRF) za određivanje duhovne razine koristi se ljestvicom od 1 do 100%, pri čemu 1% odgovara duhovnoj razini neživog objekta, dok se 100% odnosi na duhovnu razinu osobe koja je dostigla samospoznaju, tj. spajanje s Bogom.

Većina ljudi u današnje vrijeme, vrijeme Kaliyug-e, poznate i kao ere stradanja, spada u kategoriju osoba s duhovnom razinom od 20%. Prema duhovnoj znanosti osoba na duhovnoj razini od preko 70% smatra se Svecem. Isto kao što postoje ljudi koji se nalaze na vrhu u područjima kojima se bave u materijalnom svijetu, Sveci koji žive na Zemlji duhovni su autoriteti. Oni nisu samo teoretičari već i praktičari duhovne znanosti u svakodnevnom životu – i duše koje su spoznale Boga.

Sveci koji aktivno podučavaju duhovnost i vode tragatelje duhovnom napretku zovu se Guru-i. Manje od 10% svetaca koji žive na Zemlji su Guru-i. Guru-i su fizički oblik Božanskog principa učenja i oni djeluju kao svjetionici duhovnog znanja u našem materijalističkom svijetu.

3. Duhovna razina i duhovna praksa

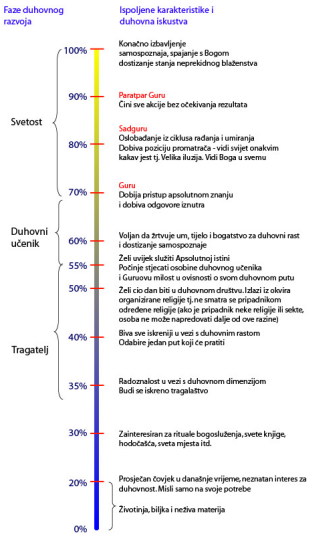
4. Kako se može izmjeriti duhovna razina?

Duhovna razina se ne može izmjeriti suvremenom znanstvenom opremom, niti je itko može utvrditi intelektom. Samo Svetac ili Guru može utvrditi duhovnu razinu osobe pomoću svog visoko razvijenog i aktivnog šestog čula ili sposobnosti suptilne percepcije.

Veoma često čujemo pitanje: “Kako Svetac može precizno izmjeriti duhovnu razinu neke osobe?”

Kao što oko, zahvaljujući svojoj urođenoj sposobnosti, može razlikovati plavi od crvenog predmeta sa 100% točnosti, isto tako i Svetac svojim šestim čulom može točno procijeniti duhovnu razinu osobe. Šesto čulo omogućava osobi da bude veoma svjesna i s preciznošću izmjeri nevidljivi svijet.

Kao opće pravilo, dajemo ljestvicu koja nudi intelektualno razumijevanje nečije duhovne razine.

S porastom duhovne razine osobe, njen stav i pogled na život se postupno mijenjaju. Na primjer, osobi na duhovnoj razini od 30% može biti jako teško da u svom pretrpanom rasporedu nađe vremena za barem jedno duhovno predavanje. Ista osoba, s istim svjetovnim obavezama, na duhovnoj razini od 40% lako će naći vremena redovito odlaziti na duhovna predavanja i proučavati duhovne tekstove.

Osoba na određenoj duhovnoj razini, npr. duhovnoj razini od 30%, može se povezati samo s osobom čija je duhovna razina približna njenoj. Na primjer, osobi na duhovnoj razini od 30% vrlo je teško povezati se s osobom na duhovnoj razini od 40% i obratno.

Koristeći se intelektom, moguće je donekle procijeniti da li je druga osoba malo naprednija u duhovnosti, međutim, ta procjena bi bila neprecizna.

Uz pomoć intelekta nemoguće je odrediti je li netko Svetac.

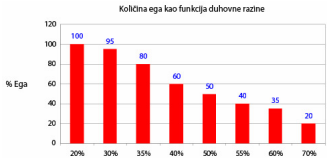
Duhovnu razinu određuju brojni faktori. U sljedećim odjeljcima razmotrit ćemo neke od važnijih parametara koji pridonose duhovnoj razini neke osobe i kako se oni mijenjaju s duhovnim

rastom.

4.1 Ego i duhovna razina

- Jedan od važnih parametara duhovne razine neke osobe je količina uklonjenog ega (ili tame oko duše) i stupanj do kojeg se osoba identificira sa sobom tj. Dušom koja je u njoj.

- Pod tamom oko duše i egom, podrazumijevamo čovjekovu sklonost da se poistovjećuje samo s pet čula, umom i intelektom. Ego je poznat i kao duhovno neznanje o pravom obliku našeg postojanja, dakle o Duši. Naš moderni obrazovni sustav i društvo uče nas da se identificiramo s našim tijelom, umom i intelektom, malo znajući o tome da smo u stvari iznutra Duša.
- Nakon izučavanja duhovne znanosti, iako smo možda intelektualno shvatili da u nama postoji Duša, ne možemo je vidjeti ili doživjeti. Kako radimo duhovnu praksu, ova tama ili ego počinje se smanjivati dok ne dosegnemo najvišu duhovnu razinu na kojoj smo u stanju stvarno i bezrezervno identificirati se s Dušom.
- Sa duhovnom praksom naš ego se počinje smanjivati, što direktno utječe na povećanje naše duhovne razine. Tablica data ispod pokazuje smanjenje ega s povećanjem duhovne razine.

Na 20% duhovne razine osoba je vrlo egocentrična, obuzeta sobom i misli samo na sebe. Kako radimo duhovnu praksu naša svijest o tijelu se smanjuje. Ne samo da smo u stanju izdržati nelagodnosti i patnju, nego smo sposobni i primati pohvale, a ne dopustiti da nam ‘udare u glavu’.

Na primjer, pokazatelj velikog ega bi bilo da kada nekoj ženi kažu da se udebljala ili izgleda starije, ona padne u depresiju neko duže vrijeme. Druga vrsta ega je kada osoba ne objelodani da radi duhovnu praksu jer bi je to moglo udaljiti od vršnjaka. U većini slučajeva doživljavamo negativne reakcije ako nam netko ukazuje na greške. Nesposobnost prihvaćanja grešaka također je znak ega.

4.2 Usmjerenost na svoju sreću i duhovnu razinu

Jasan znak više duhovne razine od prosječne je smanjena briga za vlastitu sreću. Kako možete primijetiti u sljedećoj tablici usmjerenost na svoju dobrobit kod osobe koja je dosegla razinu Sveca je samo 10%. Jedan od razloga za smanjenje brige je to što s duhovnim rastom identifikacija s tijelom, umom i intelektom, počinje opadati.

Život prosječnog čovjeka je prepun primjera brige za svoju sreću. Oni uključuju:

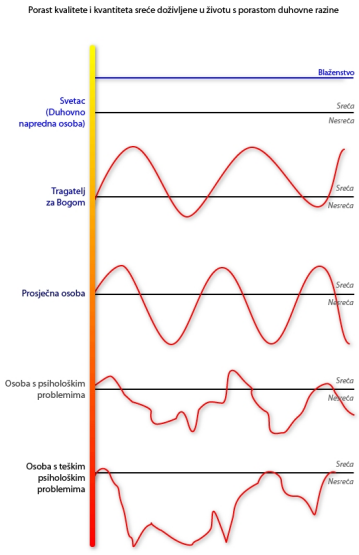
1. Nervozu kada osoba treba njegovati nekog od člana obitelji jer je njoj to neugodno.

2. Spremnost da prisustvuje duhovnom predavanju samo ako je u neposrednoj blizini.

3. Spremnost da novčanim prilozima pridonese borbi protiv nepravičnosti, ali ne i spremnost da dobrovoljno uloži vrijeme i trud zbog staha od neugodnosti.

Još jedan pozitivan rezultat smanjene usmjerenosti na svoju sreću je to što osoba postaje otvorenija, šira. Čistog srca se raduje sreći drugih i društva.

Paradoksalno, iako manje tragamo za srećom, kako rastemo duhovno, jedna od dobrobiti je to što dobivamo pristup većoj sreći u našem životu. Sljedeća tablica pokazuje porast sreće u životu doživljen i kvalitativno i kvantitativno s porastom naše duhovne razine. Svetac doživljava Blaženstvo, uzvišeno stanje koje daleko nadmašuje sreću.

4.3 Duhovna praksa i duhovna razina

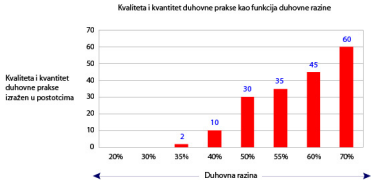
Kako raste naša duhovna razina i naša sposobnost da radimo duhovnu praksu raste i kvalitativno i kvantitativno. Naša sposobnost da radimo više duhovne prakse je kao jačanje ‘duhovnih mišića’. Što se više trudimo obavljati duhovnu praksu, sve više jačamo naše ‘duhovne mišiće’.

Duhovna praksa u pravom smislu te riječi zaista počinje na duhovnoj razini od 35%. Pod ovim mislimo da netko zaista iskreno traži duhovni rast i radi duhovnu praksu svakodnevno u skladu s osnovnim principima duhovnosti. Jedan od kriterija duhovnog rasta je nadrastanje duhovne prakse u religijskim okvirima (odnosno pripadnosti bilo kojoj religiji) i stalni postupni napredak ka višoj i suptilnoj duhovnoj praksi. Na primjer, osoba koja u početku odaje počast Bogu kroz medij svoga tijela – kroz vjerske rituale, napreduje do višeg i suptilnijeg medija, to je štovanje/obožavanje Boga na mentalnoj razini. Primjer za ovo je duhovna praksa pojanja Božjeg Imena.

Evo nekoliko primjera koji objašnjavaju razliku u stavu prema duhovnoj praksi:

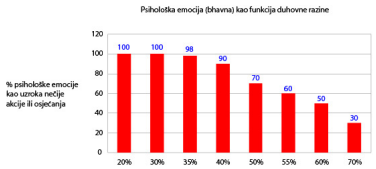
- Na duhovnoj razini od 20% vrlo se malo ili se uopće ne obavlja duhovna praksa. Ako ljudi i posjete sveta mjesta, to je samo stvar navike.
- Na duhovnoj razini od 30% postoji opća zainteresiranost za odlazak na hodočašća ili mjesta u kojima se obavljaju vjerski obredi.
- Na duhovnoj razini od 40% osoba ima snažnu želju za dobivanjem duhovnog znanja i primjene tog znanja u praksi. Provodi mnogo slobodnog vremena baveći se Duhovnošću.

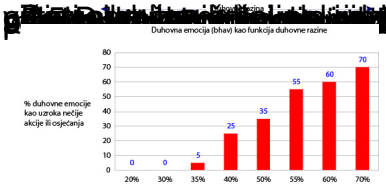
- Na duhovnoj razini od 50% osoba izlazi iz religijskih okvira i dolazi do čiste Duhovnosti. Primarni fokus u životu je duhovni napredak umjesto upuštanja u svjetovne veze i postizanje ciljeva. U skladu s tim, veći dio vremena provodi baveći se Duhovnošću, neovisno o životnoj situaciji, odnosno o tome je li osoba poslovni čovjek, domaćica itd. Duhovna razina od 50% nije automatski praćena odricanjem od materijalnog i svjetovnog života ili profesije, samo se mijenja fokus s postizanja svjetovnog napretka na duhovni napredak. Tako osoba koja je ranije mnogo vodila računa o zarađivanju i tome što ljudi misle o njoj, sada više vodi računa o tome što Bog misli o njoj.

4.4 Psihološka emocija i duhovna razina

U današnjem sebičnom i nemoralnom svijetu pozitivna osjećanja, osobito briga za druge, su hvale vrijedna. Ali, kada dosegne razinu koja je uzvišenija od razine prosječnog, nemoralnog, bezosjećajnog čovjeka, osoba treba imati na umu da ovo nije krajnji cilj. Zapravo, psihološka emocija je funkcija uma koji je dio crnog omotača oko naše Duše kako je objašnjeno na prethodnoj slici. Prema tome on nas spriječava doživjeti Boga (Dušu) u nama. Bog je izvan psiholoških emocija i u stanju je uzvišene sreće odnosno Blaženstva. Osoba doseže stanje sve veće smirenosti uma i više ne oscilira između uspona i padova koje izazivaju vanjski događaji.

Duhovna razina svjetskog stanovništva u 2013. godini

Duhovna razina	% svjetskog stanovništva	Broj ljudi[1]
20-29%	63%	4,46 milijardi
30-39%	33%	2,34 milijarde
40-49%	4%	283 milijuna
50-59%	zanemarivo	15,000
60-69%	zanemarivo	5,000
70-79%[2]	zanemarivo	100
80-89%	zanemarivo	20
90-100%	zanemarivo	10

1. Zasnovano na procjeni svjetskog stanovništva od 7,086 milijardi ljudi, prema popisu provedenom 16. svibnja 2013.
2. Duhovna razina od 70% i iznad predstavlja razinu Svetosti

Izvor: Duhovno istraživanje provedeno od strane Fundacije za istraživanje duhovne znanosti